

Arrest

nr. 305 675 van 25 april 2024
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat B. DE VOS
Ruddervoordestraat 1
8820 TORHOUT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 24 april 2024 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 21 april 2024.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 april 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DE KIMPE, die loco advocaat B. DE VOS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Ontvankelijkheid

Samen met de verwerende partij stelt de Raad vast dat de vordering, in de mate dat ze zou gericht zijn tegen de beslissing tot vasthouding, onontvankelijk moet worden bevonden, aangezien de Raad geen rechtsmacht heeft om hiervan kennis te nemen.

Overeenkomstig artikel 71 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) is de beslissing tot vrijheidsberoving immers enkel vatbaar voor een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank.

2. De drie cumulatieve voorwaarden van de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. Overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Naar luid van de vierde paragraaf van artikel 39/82 van dezelfde wet kan de vreemdeling die het voorwerp is van een verwijderingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: de uiterst dringende noodzakelijkheid

Ter terechtzitting kondigt de raadsman van de verwerende partij aan dat ten aanzien van verzoeker vandaag voor 16u een nieuwe beslissing zal worden genomen die tot gevolg heeft dat de thans bestreden beslissing minstens impliciet zal zijn opgeheven.

Omwille van de praktische moeilijkheden waarmee verzoeksters raadvrouw zou worden geconfronteerd indien zij zich één van de volgende dagen opnieuw naar de Raad zou moeten begeven alleen om in het kader van de heropening van de debatten te horen zeggen dat inderdaad een nieuwe beslissing werd genomen, worden de partijen uitgenodigd om zowel over de grond van de zaak te pleiten als over de aanwezigheid van een zekere waarschijnlijkheid dat een nieuwe beslissing zal worden genomen die tot gevolg heeft dat de thans bestreden beslissing wordt opgeheven. Wat deze laatste hypothese betreft, zijn beide partijen het standpunt toegedaan dat de vordering in dat geval geen voorwerp meer heeft.

Zoals aangekondigd wordt de Raad om 15u30 door de verwerende partij in kennis gesteld van een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering in hoofde van verzoeker, gedateerd op vandaag 25 april 2024, met de boodschap dat daardoor de bestreden beslissing impliciet werd opgeheven. Door deze opheffing wordt aan de beslissing de gelding ontnomen voor de toekomst, en heeft zij ex nunc niet langer rechtsgevolgen. Het hoeft derhalve geen betoog dat de thans bestreden beslissing niet zal worden uitgevoerd, zodat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet langer is aangetoond.

2.3. De vaststelling dat niet is voldaan aan de eerste van de drie cumulatieve voorwaarden, volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiend april tweeduizend vierentwintig door:

A. WIJNANTS,

M. DENYS,

De griffier,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

M. DENYS

A. WIJNANTS